

Zwerversliefde.

Oosters robben met ome Gerrit deel 2

Wat vooraf ging: Simon Lemm, weer eens zonder huis, verzeilt, rond de Kerst ,samen met ome Gerrit, een kennis van de bridgeclub, in een vreemdsoortige robbepartij. In café "de gedoken twee" delen zij de tafel met 'dronken Joop' een verveelde en nogal onbeschofte student, en een Oosterse emir, die op zakenbezoek enorme trek kreeg in een bridgepartij en zo in dit denksportcafé terecht kwam. Als ome Gerrit de winnende speelwijze in een 4♥-contract heeft gemist wordt hij door de dronken student geschoffeerd. De emir doet hierop de drie spelers een voorstel: Onder druk komt men tot betere resultaten, daarom valt er voor de drie veel geld te verdienen in de komende robbepartij.

"Kat in het bakkie met die ouwe, Joop" riepen enkele dronken studenten. "Altijd doen." Iedereen ging accoord met het voorstel van de emir. Simon had geen bezwaar tegen een robbepartij om veel geld, ook al hoefde hij bij verlies niet zelf te betalen. Student Joop was al overtuigd van grote winst nu zijn tegenstander een oude onzekere speler bleek. En ome Gerrit keek wat ongelukkig, maar accepteerde toch het aanbod. Hij was weliswaar niet zo'n goede bridgespeler, maar bang was hij nooit geweest.

Nu het blijkbaar om veel geld ging verlieten de dronken studenten en de oudere stamgasten de toog en vormden een heel behoorlijk aantal toeschouwers. Zelfs de barkeeper kwam af en toe bij de tafel kijken.

De eerste spellen verliepen erg rustig, hoewel er toch vrij veel commentaar geleverd werd. Vooral student Joop probeerde ome Gerrit met vriendelijk gestelde kritiek wat te intimideren.

Het vierde spel raapte Simon een leuke hand op

♠AHV85432 ♥842 ♦- ♣B6

Bij het robbepartij bestaan er vanwege de vele wisselende partners niet veel biedafspraken voor uitzonderlijke handen. Simon besloot om gewoon duidelijk te zijn en opende 4♠.

Simon's partner, Joop, had ook al zo'n uitzonderlijke verdeling:

♠- ♥AB975 ♦AHB9874 ♣V

Joop wist donders goed dat hij het beste kon passen op zijn partners opening, diens schoppenkleur zou wel in orde zijn en hij had 3 slagen mee. Hij wilde zelf echter graag de held zijn in dit verhaal en deze uitzonderlijke hand zelf spelen. Als het mis zou lopen kon hij nog altijd zeggen dat zijn bod als slempoging bedoeld was. Daarom bood Joop 5♦ en mocht dat contract spelen:

♠T

♥HT

♦6532

♣A98742

♠AHV85432

♠ -

♥842

♥AB975

♦-

♦AHB9874

♣B6

♣V

♠B976

♥V63

♦VT

♣HT53

Zuid, ome Gerrit, kwam uit met ♣3 en Simon spreidde zijn imposante schoppenkleur, met opzet, langzaam over tafel uit. De emir pakte ♣A en zag ♣V bij Joop vallen. Dit kon wel een truc zijn en daarom speelde hij klaver door.

Joop troefde deze slag en bekeek de handen. 4♠ zou een makkelijk contract zijn geweest dus hij had zichzelf nogal in de nesten gewerkt. 5♦ leek kansloos, maar misschien zou een van de twee tegenstanders verkeerd weg gaan gooien op de ruitenopectocht. Hij nam zijn toevlucht tot een truc. "Dit is toch niet te geloven, partner," zei hij. "Ik doe een slemgong en jij past." Met deze opwekkende mededeling wilde hij de tegenpartij ontmoedigen.

Joop speelde ♦AH en zag bij ome Gerrit ♦V vallen. "Ook dat nog," weeklaagde Joop om zijn toneelstukje te perfectioneren en ging door met troeftrekken.

Het was logisch dat ome Gerrit, toch ook wat geïntimideerd, in dit stadium van het spel geen schoppen afgooide. Hij ontdeed zich van zijn laatste twee klavertjes. Toen speelde Joop nog een vijfde troefje. Ome Gerrit pakte zuchtend een harten uit zijn hand om bij te spelen, toen hij toch even aarzelde. De troeven waren er toch uit? Waarom speelde deze

opgeblazen kikker dan nog een keer troef? Hij had drie hoge schoppen in de dummy liggen. Opeens begon het te dagen.. Deze brutale vogel zat te bluffen. Hij had helemaal geen schoppen. Tergend langzaam stak ome Gerrit zijn ♥3 terug in zijn hand, keek de student aan en gooide met een uitdagend gezicht ♠B op tafel. Toen Joop daarna een kleine harten uit zijn hand speelde gooide ome Gerrit ♥3 en 5♦ was één down. De leider verloor één klaver en twee hartens.

"Goed gespeeld, ome Gerrit", klonk een krakende basstem uit de groep toeschouwers. Gerrit keek om en keek recht in het rimpelige gezicht van Jan Kazamarov, de 92-jarige nester van bridgesociëteit "De Blauwe Kring", waar hij zelf ook speelde. Achter hem stond de junior van de club, de 15-jarige Liza Kazamorov, achterkleindochter van Jan. Zij liep op Gerrit toe en gaf hem een zoen. "Gelukkig Kerstfeest, ome Gerrit," zei ze.

"Nou dat wil ik ook wel," riep een van de dronken studenten om de tafel.

"Dat kan," zei Jan Kazamarov, "maar dan moet je naar oud Kaukasisch gebruik wel eerst het hoofd van een beer voor haar voeten leggen."

De student verslikte zich en begon te hoesten.

"Heren, de robber is nog niet voorbij. Zullen we doorgaan?" En tegen Gerrit: "Goed nagedacht, partner."

"Puur geluk, Joop," riep een van de toeschouwers. "Hij gaat zijn foutjes nog wel maken."

"Een oud Russisch gezegde," kwam Jan Kazamarov ertussen, "luidt: diegene die de eerste fout maakt kan de wijste zijn." Hij wees op Joop: "Maar de vader sloeg zijn zoon, niet omdat hij verloren had, maar omdat hij zijn verlies probeerde terug te winnen."

Joop bromde wat tussen zijn tanden, maar in het vervolg van de robber viel het op dat hij gedisciplineerder ging spelen.

Zo werd het een heel spannende partij, waarbij een gemaakte manche de beslissing zou kunnen brengen. Die mogelijkheid kwam al snel.

De emir mocht als Noord de bieding starten en hij opende met 1♣.

Student Joop paste en ome Gerrit had op de Zuidplaats een probleem:

♠B42 ♥V ♦A87 ♣AHBT54

Wat een schitterende aansluiting in klaveren. Voor ome Gerrit was het duidelijk. Dit was een soort gerechtigheid. De manche kon hem niet ontgaan en het leek erop alsof het een vrij eenvoudig slem was. Maar wat moest hij met deze hand bieden? Ome Gerrit wilde in ieder geval de robber in stijl besluiten en koos voor een splinterbod: 4♥, klaverenaansluiting en slemaspiraties. Na dit bod leunde hij tevreden achterover. Hij viel echter bijna van zijn stoel toen de emir, zonder aarzeling, paste!

Simon Lemm kwam uit met ♠A en een wit geworden Gerrit begon als een echte oude man aan het volgende spel:

♠865

♥AHBT

♦H6

♣V973

♠AHV93

♠T7

♥9832

♥7654

♦BT9

♦V5432

♣2

♣86

♠B42

♥V

♦A87

♣AHBT54

"Wat ben ik ook een oen," dacht Gerrit. "Ik had gewoon 5♣ moeten bieden, dat is ook een manche en dan was de robber uitgeweest."

"Nu ga ik 3 schoppenlagen verliezen en..."

Ome Gerrit kreeg de geest. Simon incasseerde ♠AH en ♠V. En speelde, zich bewust van het misverstand, een kleine schoppen na. Misschien had ome Gerrit helemaal geen troef. Maar ome Gerrit troefde de slag met ♥V. Stak over naar ♦H en zag tot zijn opluchting beide tegenstanders 4 keer troef bekennen.

"De rest is voor mij," zei hij, terwijl hij met een grote rode zakdoek het zweet van zijn voorhoofd afveegde.

"Wat een afgrijselijke mazzel," jammerde Joop. "Het is toch niet mogelijk!"

Zijn gepiep werd volledig overstemd door de bulderlach van Jan Kazamarov en ook Simon grijnsde mee.

"Ik begrijp niet zo heel veel van dat moderne bieden," zei de emir. "Maar ik geloof dat we in de enige maakbare manche terecht zijn gekomen, 5♣ en 3SA gaan alle twee down.

Mijn complimenten, partner."

De emir stond op. "Mijn eminente partner heeft de robber voor mij gewonnen. Dus helaas, heren, ik ontvang van u drie gulden." Hij incasseerde het geld en liep naar de deur, fluisterde iets tegen de chauffeur, die iets in zijn zak stopte en het café snel verliet.

"Het is heerlijk weer om te wandelen, ik ben niet meer zo heel bekend met sneeuw," zei hij. En tegen ome Gerrit: "Als dank voor de bewezen diensten wil ik u graag de auto

schenken." Hij wierp de volkomen verblufte man een sleutelbos toe. "Hij staat hier om de hoek, een witte limousine." Daarop wandelde hij naar buiten.

"Goed gedaan, ome Gerrit," zei Simon. En schudde zijn kompaan de hand.

"Zulke grote wijsheid vindt men pas na vele jaren," bromde de, nog na lachende, Jan Kazamarov, terwijl hij vrij hard tegen de stoel stootte van Joop, die net een slok wilde nemen om zijn verdriet te verdrinken.

"Die vent is mesjokke," zei Gerrit. "Wat moet ik nou met zo'n auto?"

"Een stukje rijden natuurlijk," schaterde Jan. "Lisa hier rijdt uitstekend."

"Hup dan," zei Gerrit en gevieren verlieten ze het café.